22. gr.

Samningi þessum skal komið í vörslu hjá ríkisstjórn Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands og eru textarnir á ensku og frönsku jafngildir. Vörsluríkið skal senda rétt staðfest endurrit til þeirra er hafa undirritað hann og gerst aðilar að honum og skal skrásetja samninginn í samræmi við 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í London hinn 18. nóvember 1980.

Article 22

This Convention, of which the English and French texts are equally authentic, shall be deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. The Depositary shall transmit duly certified copies to the Signatories and acceding Parties, and shall register the Convention in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at London this eighteenth day of November one thousand nine hundred and eighty.

Nr. 16 10. júlí 1981

AUGLÝSING

um fullgildingu Norðurlandasamnings um félagslegt öryggi.

Hinn 7. júlí 1981 var danska utanríkisráðuneytinu afhent fullgildingarskjal Íslands vegna Norðurlandasamnings um félagslegt öryggi sem gerður var í Kaupmannahöfn 5. mars 1981. Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Með lögum nr. 66/1981 var ríkisstjórninni heimilað að fullgilda samninginn. Skv. 2. gr. laganna skulu ákvæði hans hafa lagagildi hér á landi þegar hann hefur öðlast gildi hvað Ísland varðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. júlí 1981

Ólafur Jóhannesson.

Hörður Helgason.

Fylgiskjal.

Norðurlandasamningur um félagslegt öryggi.

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar,

sem telja að norrænir ríkisborgarar, sem starfa eða dveljast í öðru norrænu landi en sínu eigin, eigi að njóta sama félagslegs öryggis og ríkisborgarar landsins,

sem gera sér ljóst að löggjöf norrænna landa tryggi að miklu leyti slíkt jafnrétti,

sem telja þó að á vissum sviðum sé þörf fyrir

Nordisk Konvention om Social Tryghed

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som ønsker, at nordiske statsborgere, der arbejder eller opholder sig i et andet nordisk land end deres eget, skal have samme sociale tryghed som landets egne statsborgere,

som konstaterer, at de nordiske landes lovgivning i stor udstrækning garanterer en sådan ligestilling,

som alligevel finder, at der på visse områder er

ítarlegri reglur, að nokkru til þess að veita þeim, sem starfa eða dveljast utan heimalands síns, fullnægjandi vernd og að nokkru til þess að samræma löggjöf landanna,

sem álíta að Norðurlandasamningurinn frá 1955 um félagslegt öryggi hafi haft mikla þýðingu í þessu tilliti, en að með tilliti til þróunarinnar beri nú að setja nýjar reglur í hans stað,

hafa komið sér saman um að gera nýjan Norðurlandasamning um félagslegt öryggi, svohljóðandi:

I. HLUTI
Almenn ákvæði.

1. gr.

Í þessum samningi merkja orðin:

a) „norrænt land"
sérhvert samningsríkjanna,

b) „norrænn ríkisborgari"
ríkisborgara norræns lands,

c) „löggjöf"
lög, reglugerðir og aðrar tilskipanir um þær greinar félagslegs öryggis, sem um ræðir í 1. málsgrein 2. greinar, þó ekki að því leyti, sem í þeim felast reglur um samskipti eins norræns lands eða fleiri annars vegar og eins eða fleiri annarra landa hins vegar,

d) „hlutaðeigandi stjórnvald"
í Danmörk
félagsmálaráðuneytið,
í Finnlandi
félags- og heilbrigðismálaráðuneytið,
á Íslandi
heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið,
í Noregi
félagsmálaráðuneytið,
í Svíþjóð
ríkisstjórnina
eða það stjórnvald, sem nefnd stjórnvöld ákveða,

e) „stofnun"
stjórnvald eða stofnun, sem veitir bætur,

f) „aðstoð"
annars vegar undanþágu frá greiðslu, eftirgjöf eða endurgreiðslu kostnaðar vegna sjúkrahjálpar, þar með taldar tannlækningar, hjálp vegna meðgöngu og fæðingar, lyf, gervilimir og önnur stoðtæki, og hins vegar greiðslur vegna ferða, sem farnar eru vegna slíkrar sjúkrahjálpar,

behov for mere udbyggede regler, dels for at give en tilfredsstillende beskyttelse for de personer, der arbejder eller opholder sig i et andet land end hjemlandet, dels for at samordne de forskellige landes lovgivninger,

som finder, at den nordiske konvention om social tryghed fra 1955 har været af stor betydning i så henseende, men at den på grund af udviklingen nu bør erstattes af nye regler,

er blevet enige om, at indgå en ny nordisk konvention om social tryghed, som affattes således:

AFSNIT I
Almindelige bestemmelser.

Artikel 1

I denne konvention betyder udtrykket

a) „nordisk land"
ethvert af de kontraherende lande,

b) „nordisk statsborger"
statsborger i et nordisk land,

c) „lovgivning"
love, bekendtgørelser og andre retsforskrifter om de grene af social tryghed der er angivet i artikel 2, første stykke, dog ikke i den udstrækning forholdet mellem på den ene side et eller flere nordiske lande og på den anden side et eller flere lande uden for Norden der igennem er reguleret,

d) „vedkommende myndighed"
i Danmark
socialministeriet,
i Finland
social- og sundhedsministeriet,
i Island
sundheds- og socialforsikringsministeriet,
i Norge
socialdepartementet,
i Sverige
regeringen,
eller den myndighed som de nævnte myndigheder bestemmer dertil,

e) „organ"
myndighed eller institution som stiller en ydelse til rådighed,

f) „naturalydelse"
dels fritagelse for betaling, nedsat betaling eller refusion, for sygehjælp, herunder tandlægehjælp, fødselshjælp, medicin, proteser og andre hjælpemidler, dels erstatning for rejser som foretages i forbindelse med en sådan sygehjælp,

g) „dagpeningar"
greiðslu í reiðufé, er miðast við dag eða viku og innt er af hendi vegna veikinda, barnsburðar eða ættleiðingar,

h) „grunnlífeyrir"
almennan lífeyri, sem ekki miðast við starfstíma, fyrri atvinnutekjur né iðgjaldagreiðslur, svo og viðbótargreiðslur við slíkan lífeyri,

i) „viðbótarlífeyrir"
almennan lífeyri, sem miðast við starfstíma, fyrri atvinnutekjur eða greidd iðgjöld, svo og viðbótargreiðslur við slíkan lífeyri,

j) „iðgjald"
tillag, miðað við ár eða annað ákvarðað tímabil, sem maður, er samningur þessi tekur til, eða vinnuveitandi hans greiðir til þess að standa straum af bótagreiðslum, sem um ræðir í þessum samningi,

k) „búsettur"
að maður sé búsettur í landi samkvæmt þjóðskrá þess, ef sérstakar ástæður leiða ekki til annars.

2. gr.

1. Þessi samningur tekur til allra þeirra laga í norrænum löndum, sem á hverjum tíma gilda um eftirtaldar greinar hins félagslega réttindakerfis:

a) bætur vegna veikinda, barnsfæðinga eða ættleiðinga,
b) bætur vegna örorku, elli eða dauða,
c) bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma,
d) bætur vegna atvinnuleysis,
e) almennar bætur í peningum til barna,
f) félagslega aðstoð.

2. Þegar norrænt land fullgildir þennan samning skal það leggja fram skrá yfir þá löggjöf, sem fjallar um þær greinar félagslegs öryggis, sem nefndar eru í 1. málsgrein. Síðan skal sérhvert land fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert tilkynna danska utanríkisráðuneytinu þær breytingar á skránni, sem verða vegna löggjafar, sem sett hefur verið á næstliðnu almanaksári.

3. Í viðauka við samning þennan er að finna sérstök ákvæði um framkvæmd samningsins í vissum tilvikum að því er varðar hvert land fyrir sig.

g) „dagpenge"
kontantydelse som beregnes for en dag eller for en uge og som ydes ved sygdom, fødsel eller adoption,

h) „grundpension"
offentlig pension som ikke beregnes på grundlag af tilbagelagte beskæftigelsesperioder, tidligere erhvervsindtægt eller betalte bidrag, samt tillægsydelser til en sådan pension,

i) „tillægspension"
offentlig pension som beregnes på grundlag af tilbagelagte beskæftigelsesperioder, tidligere erhvervsindtægt eller betalte bidrag, samt tillægsydelser til en sådan pension,

j) „bidrag"
bidrag for et år eller en anden bestemt periode fra en person som omfattes af denne konvention, eller hans arbejdsgiver til finansiering af de ydelser som denne konvention angår,

k) „bopæl"
at en person har bopæl i et land efter landets folkeregister, medmindre særlige grunde fører til et andet resultat.

Artikel 2

1. Denne konvention finder anvendelse for al lovgivning i de nordiske lande der til enhver tid gælder inden for følgende grene af social tryghed:

a) ydelser ved sygdom, fødsel eller adoption,
b) ydelser ved invaliditet, alderdom eller dødsfald,
c) ydelser ved arbejdsskade,
d) ydelser ved arbejdsløshed,
e) offentlige kontantydelser til børn,
f) social bistand.

2. Ved ratifikation af denne konvention afleverer hvert nordisk land en fortegnelse over den gældende lovgivning for de grene af social tryghed, der er nævnt i første stykke. Derefter giver hvert land én gang om året inden udgangen af februar måned det danske udenrigministerium meddelelse om de ændringer i fortegnelsen, som skyldes lovgivning, der er gennemført i det forudgående kalenderår.

3. I bilaget til denne konvention findes særlige bestemmelser for hvert land om anvendelsen af konventionen i særlige tilfælde.

3. gr.

Samningur þessi tekur til:

a) norrænna ríkisborgara,
b) flóttamanna, sem um ræðir í 1. grein samnings frá 28. júlí 1951 um réttarstöðu flóttamanna eða bókun með þeim samningi frá 31. janúar 1967,
c) ríkisfangslausra manna, sem um ræðir í 1. grein samnings frá 28. september 1954 um réttarstöðu ríkisfangslausra manna,
d) annarra manna, sem löggjöf norræns lands tekur eða hefur tekið til,
e) manna, sem rekja rétt sinn til einhvers þeirra manna, sem nefndir eru í stafliðum a) — d).

4. gr.

Við framkvæmd löggjafar í norrænu landi njóta ríkisborgarar annarra norrænna landa sama réttar og eigin borgarar landsins að svo miklu leyti sem ekki leiðir annað af ákvæðunum í III. hluta þessa samnings.

5. gr.

Nú skerðast bætur samkvæmt löggjöf norræns lands ef þær lenda með öðrum bótum og skal þá einnig unnt að skerða þær, ef þær lenda með tilsvarandi bótum samkvæmt löggjöf annars norræns lands.

II. HLUTI

Ákvæði um hvaða löggjöf skuli beitt.

6. gr.

1. Sá, sem búsettur er í norrænu landi, fellur undir löggjöf búsetulandsins að svo miklu leyti sem annað leiðir ekki af öðru ákvæði í þessum hluta.

2. Norrænn ríkisborgari, sem er í skiprúmi á skipi, sem siglir undir fána norræns lands, telst búsettur og ráðinn til starfs í því landi.

3. Nú er skip, sem siglir undir fána norræns lands, selt á leigu að mestu ómannað til útgerðarmanns í öðru norrænu landi og skal þá ákvæðið í 2. málsgrein aðeins gilda um þá, sem ráðnir eru af eiganda skipsins eða einhverjum í hans umboði. Norrænn ríkisborgari, sem ráðinn er á skip af útgerðarmanni eða einhverjum í hans umboði, telst búsettur og ráðinn í síðar nefnda landinu.

Artikel 3

Denne konvention finder anvendelse på

a) nordiske statsborgere,
b) flygtninge som omfattes af artikel 1 i konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling og protokollen af 31. januar 1967 til nævnte konvention,
c) statsløse som omfattes af artikel 1 i konventionen af 28. september 1954 om statsløse personers retsstilling,
d) andre personer som er eller har været omfattet af lovgivningen i et nordisk land,
e) personer hvis ret hidrører fra en person der er nævnt under a) — d).

Artikel 4

Ved anvendelsen af lovgivningen i et nordisk land ligestilles statsborgere i et andet nordisk land med landets egne statsborgere i den udstrækning andet ikke følger af bestemmelserne i afsnit III i denne konvention.

Artikel 5

Skal en ydelse nedsættes efter et nordisk lands lovgivning når den falder sammen med andre ydelser, skal ydelsen kunne nedsættes også når den falder sammen med tilsvarende ydelser efter et andet nordisk lands lovgivning.

AFSNIT II

Bestemmelser om hvilken lovgivning der skal anvendes.

Artikel 6

1. Den der har bopæl i et nordisk land, er omfattet af lovgivningen i bopælslandet i den udstrækning andet ikke følger af andre bestemmelser i dette afsnit.

2. En nordisk statsborger der er ansat ombord på et skib, som fører et nordisk lands flag, anses for at have bopæl og være ansat i det land hvis flag skibet fører.

3. Udlejes et skib, som fører et nordisk lands flag, hovedsagelig ubemandet til en reder i et andet nordisk land, gælder bestemmelsen i andet stykke kun for den, der er ansat af skibets ejer eller af en person, der repræsenterer denne. En nordisk statsborger, der er ansat om bord af rederen eller af en person, der repræsenterer denne, anses for at have bopæl og være ansat i sidstnævnte land.

7. gr.

1. Sá, sem ráðinn er til starfa í öðru norrænu landi en því, sem hann er búsettur í, skal með tilliti til þess starfs falla undir löggjöf starfslandsins að því er tekur til bótaréttar, sem byggist á launuðu starfi eða tekjum af slíku starfi.

2. Þegar maður er ráðinn til starfa í tveim eða fleiri norrænum löndum skal litið svo á að hann starfi þar sem vinnuveitandinn er búsettur eða fyrirtækið á heima.

3. Sá, sem er í starfsliði og í ferðum hjá fyrirtæki, sem annast flutninga í lofti eða á landi, skal teljast starfa þar sem hið fasta starfsaðsetur hans er.

4. Það skal einnig talið starf í norrænu landi, þegar unnið er við rannsóknir og nýtingu náttúruauðlinda á landgrunni þess lands eins og það er skilgreint í Genfarsamþykktinni frá 29. apríl 1958 um landgrunnið.

8. gr.

1. Nú sendir atvinnurekandi starfsmann frá norrænu landi til annars norræns lands til þess að inna þar af hendi á atvinnurekandans reikning starf, sem ætlað er að taki í mesta lagi tólf mánuði, og skal hann þá enn vera undir lögum fyrrnefnda landsins að því er tekur til bótaréttar, sem um ræðir í 7. grein.

2. Nú tekur starfið í landinu, sem starfsmaður var sendur til, lengri tíma en búist var við og meira en tólf mánuði og getur þá það, sem segir í 1. málsgrein, gilt áfram þar til starfinu lýkur, enda sé það samþykkt af hlutaðeigandi stjórnvöldum í löndum þeim, sem hlut eiga að máli.

3. Við beitingu ákvæða þessarar greinar skal það gilda, sem segir í 7. grein, 4. málsgrein.

9. gr.

Þessi samningur snertir ekki þau ákvæði í Vínarsamningnum frá 18. apríl 1961 um stjórnmálasamband né Vínarsamningnum frá 24. apríl 1963 um ræðissamband, sem varða þá löggjöf, sem nefnd er í 2. grein, 1. málsgrein. Sérstök ákvæði um rétt til aðstoðar er að finna í III. hluta, 1. kafla.

10. gr.

Iðgjöld vegna bóta, sem þessi samningur fjallar um, skulu innt af hendi í því landi, er löggjöf um

Artikel 7

1. Den der er antaget til arbejde i et andet nordisk land end det hvori han har sin bopæl, er omfattet af lovgivningen i beskæftigelseslandet for så vidt angår dette arbejde med hensyn til ret til ydelser som afhænger af erhvervsarbejde eller indtægt fra sådant arbejde.

2. Den som er antaget til arbejde i to eller flere nordiske lande, anses for at have sit beskæftigelseseland der hvor arbejdsgiveren har sin bopæl eller virksomheden har sit sæde.

3. Den som tilhører det rejsende personale ved fly- eller land- transportvirksomhed, anses for beskæftiget der hvor han har sit faste stationeringssted.

4. Som arbejde i et nordisk land anses også arbejde med udforskning og udvinding af naturforekomster på et nordisk lands kontinentalsokkel, således som denne er bestemt i Genevekonventionen af 29. april 1958 om den kontinentale sokkel.

Artikel 8

1. Udsender en arbejdsgiver en arbejdstager fra et nordisk land til et andet nordisk land for der for arbejdsgiverens regning at udføre arbejde som påregnes at vare højst tolv måneder, er vedkommende fortsat omfattet af det førstnævnte lands lovgivning med hensyn til retten til de ydelser der er nævnt i artikel 7.

2. Hvis arbejdet i det land hvortil arbejdstageren er udsendt, varer i længere tid end påregnet og i mere end tolv måneder, kan bestemmelsen i første stykke udstrækkes til at gælde indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at vedkommende myndigheder i de pågældende lande giver samtykke hertil.

3. Ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel gælder bestemmelsen i artikel 7, fjerde stykke.

Artikel 9

Denne konvention berører ikke de bestemmelser i Wienerkonventionen af den 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser eller Wienerkonventionen af den 24. april 1963 om konsulære forbindelser som angår den lovgivning, der er nævnt i artikel 2, første stykke. Særlige regler om ret til naturalydelser er fastsat i afsnit III, kapitel 1.

Artikel 10

Bidrag til ydelser som er omfattet af denne konvention, skal betales i det land hvis lovgivning

rétt til bóta, sem byggjast á atvinnu eða atvinnutekjum, gildir í. Slíkra iðgjalda skal ekki krafist í öðru landi.

11. gr.

Að því er varðar sérstaka flokka manna eða einstaklinga geta hlutaðeigandi stjórnvöld tveggja eða fleiri norrænna landa samið um undanteknigar frá reglunum í þessum hluta. Tilkynningar um slíkt samkomulag skal senda danska utanríkisráðuneytinu, en því ber að tilkynna hlutaðeigandi stjórnvöldum í þeim löndum, sem ekki eru aðilar að samkomulaginu.

III. HLUTI

Sérstök ákvæði um bótarétt.

1. kafli. Bætur vegna veikinda, barnsfæðinga og ættleiðinga.

12. gr.

1. Sá, sem flyst frá einu norrænu landi til annars, getur að því er varðar rétt til bóta vegna veikinda, barnsburðar eða ættleiðingar í landinu, sem flust er til, skírskotað til aðstæðnanna á þeim tíma, sem hann var háður löggjöf landsins, sem hann fluttist frá. Við veitingu bóta í landinu, sem flust var til, skal taka tillit til bóta, sem veittar eru í landinu, sem flust var frá.

2. Réttur til bóta samkvæmt þessari grein er einnig fyrir hendi vegna sjúkdóms, meðgöngu eða fæðingar, sem átti sér stað áður en búseta var tekin upp í landinu, sem flust var til. Þessi samningur veitir þó ekki rétt til bóta ef ætla má að tilganguriinn með flutningnum til landsins hafi verið sá, að fá slíkar bætur þar.

3. Nú er maður aðnjótandi dagpeninga frá landinu, sem hann flyst frá, þegar flutningur á sér stað og skal hann þá eftir flutninginn fá dagpeninga frá landinu, sem hann fluttist til, samkvæmt löggjöf þess. Þegar nauðsynlegt er skal taka tillit til atvinnutekna í landinu, sem flust var frá.

4. Ákvæði þessarar greinar skulu á samsvarandi hátt gilda fyrir þann mann, sem af öðrum ástæðum en vegna flutnings samkvæmt ákvæðunum í II. hluta þessa samnings á rétt til bóta vegna sjúkdóms, barnsburðar eða ættleiðingar frá öðru norrænu landi en því hvers löggjöf hann áður var háður.

13. gr.

Maður, sem ráðinn er til starfa í öðru norrænu landi en því, sem hann er búsettur í, á í veikindum

gælder med hensyn til retten til ydelser som afhænger af erhvervsarbejde eller indtægt fra sådant arbejde. Sådanne bidrag må ikke opkræves i et andet land.

Artikel 11

Vedkommende myndigheder i to eller flere nordiske lande kan for særlige persongrupper eller personer indgå overenskomst om undtagelser fra bestemmelserne i dette afsnit. Underretning om en sådan overenskomst skal gives til det danske udenrigsministerium som derefter skal underrette vedkommende myndigheder i de lande der ikke har deltaget i overenskomsten.

AFSNIT III

Særlige bestemmelser om retten til ydelser.

Kapitel 1. Ydelser ved sygdom, fødsel eller adoption.

Artikel 12

1. Den som flytter fra et nordisk land til et andet, kan med hensyn til retten til ydelser ved sygdom, fødsel eller adoption i tilflytningslandet, påberåbe sig forholdene i det tidsrum han har været omfattet af lovgivningen i fraflytningslandet. Ved bevilling af ydelser i tilflytningslandet tages der hensyn til ydelser som er modtaget i fraflytningslandet.

2. Ret til ydelser efter denne artikel foreligger også for sygdom, svangerskab eller fødsel, der er indtruffet inden bosættelsen i tilflytningslandet. Konventionen giver dog ikke ret til ydelser, hvis hensigten med flytningen til landet kan antages at være dér at modtage sådanne ydelser.

3. Hvis der ved flytningen ydes dagpenge fra fraflytningslandet udbetales fortsatte dagpenge fra tilflytningslandet efter dette lands lovgivning. Om nødvendigt tages der hensyn til arbejdsindtægt i fraflytningslandet.

4. Bestemmelserne i denne artikel finder tilsvarende anvendelse for den som af anden grund end flytning efter bestemmelserne i afsnit II i denne konvention har ret til ydelser ved sygdom, fødsel eller adoption fra et andet nordisk land end det hvis lovgivning han tidligere har været omfattet af.

Artikel 13

Den som udfører arbejde som ansat i et andet nordisk land end det hvor han har bopæl, har ved

rétt á dagpeningum frá starfslandinu meðan ráðningin stendur, eigi þó skemur en 90 daga. Síðan greiðast dagpeningar frá búsetulandinu og gilda um það ákvæði 12. greinar.

14. gr.

1. Um mann, sem búsettur er í norrænu landi og á þar rétt til aðstoðar, gildir það, að verði hann þurfandi sjúkrahjálpar meðan hann dvelur í öðru norrænu landi skal hann njóta aðstoðar frá dvalarlandinu samkvæmt löggjöf þess. Hið sama gildir um mann, sem án þess að vera norrænn ríkisborgari á rétt á aðstoð í norrænu landi vegna þess að hann vinnur á skipi, sem siglir undir fána norræns lands.

2. Réttur til bóta samkvæmt þessari grein er þó ekki fyrir hendi ef telja má að tilgangur með dvöl í landinu sé að njóta aðstoðar þar. Sá sem dvelst í einhverju landanna vegna annars en atvinnu eða náms á því aðeins rétt á aðstoð vegna barnsfæðingar að ekki hafi verið ástæða til þess að ætla að fæðingin mundi eiga sér stað meðan á þeirri dvöl stæði.

3. Réttur til bóta samkvæmt þessari grein fellur niður um leið og ástand bótaþegans leyfir að hann ferðist til landsins, sem hann er búsettur í. Þó skal halda bótagreiðslum áfram þegar þannig er ástatt að ekki er sanngjarnt að vísa hinum sjúka til umönnunar í búsetulandinu.

4. Við heimför til búsetulandsins skal dvalarlandið standa straum af þeim aukakostnaði, sem af því leiðir að maður vegna sjúkdóms síns verður að ferðast með dýrara móti en hann ella mundi gera.

15. gr.

Menn, sem samkvæmt samningum þeim, sem nefndir eru í 9. grein, falla ekki undir löggjöf landsins, sem þeir starfa í, skulu þó eiga rétt á aðstoð vegna veikinda, barnsfæðinga og ættleiðinga samkvæmt löggjöf starfslandsins. Eigi skal krafið um iðgjöld í starfslandinu.

16. gr.

Ákvæði í löggjöf norræns lands um takmarkanir á greiðslu dagpeninga til þeirra, sem dveljast erlendis, gilda ekki þegar sá, sem á rétt á dagpeningum, dvelst í öðru norrænu landi.

sygdom ret til dagpenge fra beskæftigelseslandet sålænge ansættelsen består, dog mindst i 90 dage. Derefter ydes fortsatte dagpenge fra bopælslandet hvorved bestemmelserne i artikel 12 finder anvendelse.

Artikel 14

1. Den som har bopæl i et nordisk land og er sikret naturalydelser dér, har hvis han under ophold i et andet nordisk land får behov for sygebehandling, ret til naturalydelser fra opholdslandet efter dette lands lovgivning. Det samme gælder for den som uden at være nordisk statsborger, har ret til naturalydelser i et nordisk land på grund af ansættelse ombord på et skib som fører et nordisk lands flag.

2. Ret til ydelser efter denne artikel foreligger ikke hvis hensigten med opholdet i landet kan antages at være dér at modtage naturalydelser. Den som opholder sig i et land af andre årsager end arbejde eller studier har kun ret til naturalydelser ved fødsel hvis det ikke med rimelighed kunne forudses at fødslen ville finde sted under opholdet i det andet land.

3. Ret til ydelser efter denne artikel foreligger ikke efter det tidspunkt da den syges tilstand tillader rejse til det land hvor han har bopæl. Fortsatte ydelser bør dog alligevel gives når det efter omstændighederne ikke er rimeligt at henvise den syge til behandling i bopælslandet.

4. Ved hjemrejse til bopælslandet dækker opholdslandet de merudgifter som opstår fordi vedkommende som følge af sygdommen må benytte en rejseform der er dyrere end den han ellers ville have anvendt.

Artikel 15

Personer som efter de konventioner der er nævnt i artikel 9, ikke omfattes af lovgivningen i det land hvori de gør tjeneste, er dog berettigede til naturalydelser ved sygdom og fødsel efter lovgivningen i det land hvori de gør tjeneste. Der opkræves ikke bidrag i dette land.

Artikel 16

Bestemmelser i et nordisk lands lovgivning om begrænsing af udbetaling af dagpenge til den der opholder sig i udlandet, finder ikke anvendelse når den der har ret til dagpenge, opholder sig i et andet nordisk land.

17. gr.

Nú greiðir vinnuveitandi í norrænu landi laun í fjarvist frá vinnu vegna veikinda, barnsfæðingar eða ættleiðingar til starfsmanns, sem fyrir sama tíma og vegna sömu tekna fær dagpeninga frá öðru norrænu landi, og á þá vinnuveitandinn rétt á nefndum dagpeningum í stað starfsmannsins, eins og dagpeningarnir væru greiddir frá starfslandinu.

2. kafli. Bætur vegna örorku, elli og dauða. Grunnlífeyrir.

18. gr.

1. Meðan ríkisborgari norræns lands er búsettur í öðru norrænu landi, á hann rétt til grunnlífeyris frá búsetulandinu á sömu forsendum og gilda fyrir ríkisborgara landsins og með þeim skilyrðum, sem annars eru sett í þessari grein.

2. Í þeim tilvikum, sem nefnd eru í 1. málsgrein, greiðist grunnlífeyrir

1) að því er varðar ellilífeyri, þegar sá, sem um lífeyri sækir, hefur dvalist í landinu að minnsta kosti þrjú síðustu árin samfleytt.
2) að því er varðar örorkulífeyri, þegar sá, sem um lífeyri sækir,
   a) hefur dvalist í landinu samfleytt að minnsta kosti þrjú síðustu árin, eða
   b) hefur dvalist í landinu samfleytt að minnsta kosti síðasta árið og hefur á þeim dvalartíma verið samfellt í að minnsta kosti eitt ár líkamlega og andlega fær um að inna af hendi almenn arðbær störf.
3) að því er varðar lífeyri til eftirlifenda,
   a) þegar hinn eftirlifandi hefur dvalist í landinu samfleytt að minnsta kosti þrjú síðustu árin, eða
   b) þegar hinn látni var aðnjótandi örorkulífeyris frá þessu landi er hann lést eða fullnægði þeim kröfum, sem greinir í 2 a eða b, hvort tveggja með því skilyrði, að hinn eftirlifandi hafi verið búsettur í landinu, þegar andlátið bar að.

3. Þegar maður, sem nýtur örorkulífeyris eða eftirlifendalífeyris samkvæmt þessari grein, nær almennum lífeyrisaldri, sem gildir í búsetulandinu, kemur ellilífeyrir í stað þess lífeyris án tillits til dvalartíma.

4. Við athugun á því hvort fullnægt sé skilyrði 2. málsgreinar um tiltekna samfellda dvöl skal ekki

Artikel 17

Udbetaler en arbejdsgiver i et nordisk land løn ved fravær fra arbejdet på grund af sygdom, fødsel eller adoption til en arbejdstager som for samme tid og på grundlag af samme indtægt modtager dagpenge fra et andet nordisk land, har arbejdsgiveren ret til at modtage de nævnte dagpenge i arbejdstagernes sted som om dagpengene blev udbetalt fra beskæftigelseslandet.

Kapitel 2. Ydelser ved invaliditet, alderdom og dødsfald. Grundpension.

Artikel 18

1. En statsborger i et nordisk land er sålænge han har bopæl i et andet sådant land, berettiget til grundpension fra bopælslandet under de forudsætninger der gælder for landets egne statsborgere, og på de betingelser der i øvrigt angives i denne artikel.

2. I de tilfælde som er anført i første stykke ydes grundpension

1) for så vidt angår alderspension når den som søger pension har opholdt sig i landet uafbrudt i mindst de sidste tre år,
2) for så vidt angår invalidepension når den som søger pension
   a) har opholdt sig i landet uafbrudt i mindst de sidste 3 år eller
   b) har opholdt sig i landet uafbrudt i mindst det sidste år og herunder i en sammenhængende periode på mindst et år har været fysisk og psykisk i stand til at udøve normal erhvervsvirksomhed,
3) for så vidt angår efterladtepension,
   a) når den efterlevende har opholdt sig i landet uafbrudt i mindst de sidste tre år eller
   b) når den afdøde ved dødsfaldet modtog invalidepension fra dette land eller opfyldte de krav som er anført i nr. 2 a eller b, alt på betingelse af at den efterlevende ved dødsfaldet havde bopæl i landet.

3. Modtager nogen invalidepension eller efterladtepension efter denne artikel afløses pensionen uden hensyn til længden af opholdstiden af alderspension når den som modtager pension opnår den almindelige pensionsalder der gælder i bopælslandet.

4. Ved bedømmelsen af, hvorvidt kravet i andet stykke om en vis tids uafbrudt ophold er opfyldt,

tekið tillit til fjarveru um stundarsakir. Sem slík fjarvera skal jafnan teljast fjarvera sem hverju sinni stendur ekki lengur en fjóra mánuði, ellegar einn mánuð að því er varðar skilyrðið um eins árs samfellda dvöl. Tímabil fjarveru um stundarsakir teljast ekki dvalartími.

19. gr.

1. Grunnlífeyrir samkvæmt 18. grein miðast við samanlagðan búsetutíma lífeyrisþegans í einu eða fleiri hinna norrænu landa.

2. Ef búsetutími samkvæmt 1. málsgrein er að minnsta kosti 40 ár, greiðist grunnlífeyrir án skerðingar vegna búsetutíma. Í öðrum tilvikum er grunnlífeyririnn að minnsta kosti einn fertugasti hluti fyrir hvert búsetuár. Í þessum útreikningi er sleppt tímanum fyrir fullnaðan 16 ára aldur og tímanum eftir að almennum lífeyrisaldri í búsetulandinu er náð. Ef lífeyrisgreiðslur hefjast áður en lífeyrisþegi nær hinum almenna lífeyrisaldri reiknast honum einnig til góða tíminn, sem á vantar að hann hafi náð lífeyrisaldri.

3. Eftirlifendalífeyrir til maka reiknast á samsvarandi hátt á grundvelli búsetutíma hins látna ef sá tími er lengri en búsetutími lífeyrisþegans. Hið sama á við um útreikning ellilífeyris til eftirlifandi maka, sem mundi hafa átt rétt á eftirlifendalífeyri, ef hann hefði ekki þegar náð lífeyrisaldri. Eftirlifendalífeyrir til barna greiðist án skerðingar vegna lengdar búsetutímans.

4. Ef grunnlífeyrir er samkvæmt löggjöf norræns lands miðaður við búsetutíma í landinu, skal búsetutími borgara þess lands í öðru norrænu landi teljast sem búsetutími í heimalandinu.

5. Nú á norrænn ríkisborgari, sem nýtur grunnlífeyris frá búsetulandinu, einnig rétt á grunnlífeyri frá öðru norrænu landi samkvæmt löggjöf þess og greiðist þá lífeyrir frá síðarnefnda landinu einungis að því marki sem hann er hærri en lífeyrir frá búsetulandinu. Þetta gildir þó ekki, ef hvor tveggja lífeyririnn miðast eingöngu við búsetutíma í hlutaðeigandi landi og sá búsetutími, sem lagður er til grundvallar við útreikning lífeyrisins frá búsetulandinu, er skemmri en 40 ár.

20. gr.

1. Nú flyst ríkisborgari norræns lands frá einu þeirra til annars og lífeyrisatburðurinn skeður áður en svo langur tími er liðinn að unnt sé að greiða grunnlífeyri frá landinu, sem flust var til, og skal þá

ses der bort fra et midlertidigt fravær. Fravær der hver gang ikke overstiger 4 måneder, eller for så vidt angår kravet om et års uafbrudt ophold fravær der ikke overstiger en måned, regnes i alle tilfælde for midlertidigt fravær. Perioder af midlertidigt fravær regnes ikke som bopælstid.

Artikel 19

1. Grundpension efter artikel 18 beregnes i forhold til den pensionsberettigedes samlede bopælstid i et eller flere nordiske lande.

2. Udgør bopælstiden efter første stykke mindst 40 år ydes grundpensionen uden nedsættelse på grund af bopælstid. I andre tilfælde ydes grundpensionen med mindst 1/40 for hvert bopælsår. Ved beregningen ses der bort fra tiden før det fyldte 16. år og tiden efter den almindelige pensionsalder der gælder for bopælslandet. Begynder pensionen at løbe inden den berettigede opnår den almindelige pensionsalder medregnes tillige tiden indtil tidspunktet for opnåelse af pensionsalderen.

3. Efterladtepension til ægtefælle beregnes på tilsvarende måde på grundlag af den afdødes bopælstid, såfremt denne er længere end den pensionsberettigedes bopælstid. Det samme gælder ved beregning af alderspension til en efterlevende ægtefælle som ville have været berettiget til efterladtepension hvis pensionsalderen ikke allerede var opnået. Efterladtepension til børn ydes uden nedsættelse på grund af bopælstidens længde.

4. Beregnes grundpension efter et nordisk lands lovgivning på grundlag af bopælstid i landet skal bopælstid for landets statsborgere i et andet nordisk land regnes som bopælstid i hjemlandet.

5. Har en nordisk statsborger som modtager grundpension fra bopælslandet, samtidig ret til grundpension fra et andet nordisk land efter dets lovgivning, ydes pensionen fra sidstnævnte land kun med beløb hvormed den overstiger pensionen fra bopælslandet. Dette gælder dog ikke hvis begge pensioner beregnes udelukkende på grundlag af bopælstid i vedkommende land og den bopælstid som ligger til grund for beregning af pensionen fra bopælslandet, udgør mindre end 40 år.

Artikel 20

1. Flytter en statsborger i et nordisk land fra et sådant land til et andet og indtræder pensionsbegivenheden inden der er forløbet så lang tid at der kan ydes grundpension fra tilflytningslandet, skal

greiða lífeyrinn frá því landi þar sem tímaskilyrðinu fyrir rétti til grunnlífeyris var síðast fullnægt eins og maðurinn væri enn búsettur þar. Þetta gildir því aðeins að sótt sé um lífeyri innan þriggja ára frá því hann fór frá síðarnefnda landinu.

2. Nú nýtur norrænn ríkisborgari grunnlífeyris frá landi, sem hann er ríkisborgari í, en flyst frá því landi til annars norræns lands, og skal hann þá halda rétti sínum til grunnlífeyris frá því landi, sem lífeyrinn greiðir.

3. Grunnlífeyrir samkvæmt 1. eða 2. málsgrein greiðist þar til lífeyrisþeginn fær grunnlífeyri frá landinu, sem hann fluttist til, eða hefur dvalist þar svo lengi að hann uppfyllir skilyrðið um ákveðinn dvalartíma í landinu til þess að öðlast rétt til þess grunnlífeyris, sem um er að ræða, í mesta lagi þó í þrjú ár. Að því er varðar mann, sem flyst til heimalands síns, fellur réttur til lífeyris, sem hér um ræðir, niður í öllum tilvikum þegar hann nær þeim lífeyrisaldri, sem gildir í heimalandinu.

4. Nú á maður rétt á grunnlífeyri samkvæmt löggjöf landsins, sem hann fluttist til, og sá lífeyrir miðast einungis við búsetutíma í því landi og skal þá slíkur lífeyrir ekki koma í veg fyrir að hann fái lífeyri í samræmi við ákvæði þessarar greinar frá landinu, sem hann fluttist frá. Lífeyrir frá landinu, sem flust var frá, greiðist þó aðeins að því marki, sem hann er hærri en lífeyririnn frá landinu, sem flust var til.

Viðbótarlífeyrir.

21. gr.

Í sambandi við skilyrði fyrir rétti til viðbótarlífeyris frá norrænu landi eru tryggingatímabil, sem maður á að baki samkvæmt löggjöf um viðbótarlífeyri í fleiri en einu norrænu landi, lögð saman að svo miklu leyti sem þau taka ekki yfir sama tímaskeið.

22. gr.

Einungis í þeim tilvikum, sem um ræðir í 23. grein, hefur það áhrif á viðbótarlífeyri, að maður á einnig rétt á viðbótarlífeyri frá öðru norrænu landi.

23. gr.

1. Nú uppfyllir maður í fleiri en einu norrænu landi þau skilyrði, sem gilda um útreikning viðbótarlífeyris einnig á grundvelli áætlunar um tryggingatímabil, sem hefðu náðst, ef lífeyrisatburðurinn hefði ekki skeð, og skal þá slíkur útreikningur einungis gerður í því landi þar sem hækkun lífeyrisins, er af útreikningnum leiðir, verður mest.

pensionen ydes fra det land hvori tidsbetingelsen for ret til grundpension senest har været opfyldt som om han stadig havde bopæl dér. Dette gælder på betingelse af at ansøgning om pension indgives inden tre år efter at han forlod sidstnævnte land.

2. Flytter en statsborger i et nordisk land som modtager grundpension fra et sådant land derfra til et andet nordisk land, beholder han retten til grundpension fra det land som yder pensionen.

3. Grundpension efter første eller andet stykke ydes indtil den pensionsberettigede modtager grundpension fra tilflytningslandet eller har opholdt sig der i så lang tid at han opfylder kravet om en vis tids ophold i landet for at få ret til en sådan grundpension som den foreliggende, dog længst i tre år. For den som flytter til sit hjemland, ophører retten til den pension der omhandles her, i alle tilfælde når han opnår den pensionsalder der gælder i hjemlandet.

4. Har nogen efter lovgivningen i tilflytningslandet ret til grundpension beregnet udelukkende på grundlag af bopælstid i dette land, skal denne pension ikke hindre at der ydes pension fra fraflytningslandet efter bestemmelserne i denne artikel. Pensionen fra fraflytningslandet skal dog kun ydes med det beløb hvormed den overstiger pensionen fra tilflytningslandet.

Tillægspension.

Artikel 21

Forsikringsperioder som nogen har tilbagelagt efter flere nordiske landes lovgivninger sammenlægges i den udstrækning de ikke er sammenfaldende med henblik på at opfylde betingelser for retten til tillægspension fra et af disse lande.

Artikel 22

Tillægspension må ikke i andre tilfælde end angivet i artikel 23 påvirkes af at pågældende tillige har ret til tillægspension fra et andet nordisk land.

Artikel 23

1. Er de betingelser som gælder for at få beregnet tillægspension tillige på grundlag af en antagelse om forsikringsperioder som ville være blevet tilbagelagt hvis pensionstilfældet ikke var indtruffet, opfyldt i mere end et nordisk land, skal en sådan beregning kun foretages i det land hvor den forhøjelse som følger af beregningen bliver størst.

2. Nú er kveðinn upp nýr úrskurður um einstakt lífeyrismál í einhverju landanna eða fyrra úrskurði breytt og skal þá að nýju athuga frá hvaða landi skuli greiða viðbótarlífeyri, sem reiknaður er á grundvelli áætlunar eins og í 1. málsgrein segir.

3. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki gilda þegar maður hefur áunnið sér lífeyrisrétt í fleirum en einu landi samtímis á tveimur síðustu árunum áður en tryggingaratburðurinn átti sér stað.

3. kafli. Bætur vegna vinnuslysa og atvinnusjúkdóma.

24. gr.

1. Það hefur ekki áhrif á bótarétt vegna vinnuslyss eða atvinnusjúkdóms, að rétthafi er búsettur eða dvelst í öðru norrænu landi en landinu, er löggjöf sú, sem skaðinn skal bættur eftir samkvæmt II. hluta þessa samnings, gildir í.

2. Ákvæði samningsins um rétt til aðstoðar í búsetu- eða dvalarlandinu gilda einnig um vinnuslys og atvinnusjúkdóma.

25. gr.

1. Nú er unnt að greiða bætur vegna atvinnusjúkdóms samkvæmt löggjöf fleiri en eins norræns lands og skulu þá bæturnar greiddar einungis samkvæmt löggjöfinni í landinu þar sem það starf, sem sýkingarhættan fylgir, var síðast innt af hendi fyrir þann tíma er sjúkdómurinn kom í ljós.

2. Nú elnar atvinnusjúkdómur, sem bættur er samkvæmt löggjöf norræns lands, og skal það land þá einnig bæta það heilsuhrak, ef það verður ekki rakið til vinnu í öðru norrænu landi.

4. kafli. Bætur vegna atvinnuleysis.

26. gr.

Nánari ákvæði um rétt til bóta vegna atvinnuleysis er að finna í samningnum frá 28. júní 1976 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um reglur varðandi viðurkenningu á réttháfingarskeiði m. m. vegna réttar til dagpeninga fyrir þá, sem tryggðir eru gegn atvinnuleysi.

IV. HLUTI

Önnur ákvæði.

27. gr.

Hlutaðeigandi stjórnvöld skulu í samvinnu semja þær reglur, sem þörf er á til þess að tryggja

2. Træffes der en ny eller ændret afgørelse i den enkelte pensionssag i et af landene, skal der påny træffes afgørelse om fra hvilket land der skal ydes en tillægspension, der er beregnet på grundlag af en sådan antagelse som er nævnt i første stykke.

3. Bestemmelser i denne artikel skal ikke finde anvendelse i tilfælde af at pågældende har indtjent pensionsret i flere lande samtidigt i de to år som ligger umiddelbart inden pensionstilfældet.

Kapitel 3. Ydelser ved arbejdsskade.

Artikel 24

1. Retten til ydelser ved arbejdsskade må ikke påvirkes af at den berettigede er bosat eller opholder sig i et andet nordisk land end det efter hvis lovgivning skaden skal dækkes efter afsnit II i denne konvention.

2. Bestemmelserne i denne konvention om ret til naturaydelser i bopæls- eller opholdslandet gælder tillige ved arbejdsskade.

Artikel 25

1. Kan ydelser ved erhvervssygdom udbetales efter mere end et nordisk lands lovgivning, udbetales ydelser kun efter lovgivningen i det land hvori den virksomhed som indebar fare for sygdommen senest er udøvet forud for det tidspunkt hvor erhvervssygdommen kom til udbrud.

2. Ved forværring af en erhvervssygdom som har medført erstatning efter et nordisk lands lovgivning, skal dette land tillige dække forværringen såfremt denne ikke kan henføres til arbejde i et andet nordisk land.

Kapitel 4. Ydelser ved arbejdsløshed.

Artikel 26

Nærmere bestemmelser om ret til ydelser ved arbejdsløshed findes i overenskomst af 28. juli 1976 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om regler for godskrivning af kvalifikationsperioder m. m. i forbindelse med ret til dagpenge for arbejdsløshedsforsikrede.

AFSNIT IV

Øvrige bestemmelser.

Artikel 27

Vedkommende myndigheder skal sammen fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for

samræmda norræna framkvæmd þessa samnings.

28. gr.

Í sambandi við framkvæmd þessa samnings skulu stjórnvöld og stofnanir veita gagnkvæmt liðsinni eftir þörfum. Í sérhverju norrænu landi skal vera stofnun tilnefnd af hlutaðeigandi stjórnvaldi sem sérstakur tengiliður.

29. gr.

1. Nú afhendir maður stofnun í norrænu landi umsókn um bætur samkvæmt löggjöf annars norræns lands og skal þá sú stofnun þegar í stað senda umsóknina til viðeigandi stofnunar í hlutaðeigandi landi. Umsókn skal talin fram komin þar þann dag, sem hún var lögð fram í fyrrnefnda landinu.

2. Nú er svo kveðið á í löggjöf norræns lands að kæru eða öðru erindi, er um ræðir í 1. málsgrein, skuli framvísað innan ákveðins tíma til þess að það verði tekið til greina og skal þá talið að þessu skilyrði sé fullnægt ef erindinu hefur verið framvísað til stofnunar í öðru norrænu landi innan hins tilskilda tíma. Sú stofnun skal þegar í stað senda erindið til hlutaðeigandi stofnunar.

30. gr.

1. Nú hefur stofnun í norrænu landi greitt bætur með þeim hætti að skylda til endurgreiðslu skapast og má þá draga frá bótum greiddum í öðru norrænu landi það sem ofgreitt var að svo miklu leyti sem réttarreglurnar í því landi leyfa.

2. Nú hefur stofnun í norrænu landi veitt bætur til bráðabirgða meðan beðið er endanlegs úrskurðar og síðar kemur í ljós að bótaþeginn átti ekki rétt á bótum eða átti aðeins rétt á lægri bótum og má þá halda eftir, í heild eða að hluta, samsvarandi bótum frá öðru norrænu landi fyrir sama tíma. Sama gildir þegar bætur eru greiddar án þess að gætt hafi verið ákvæða í þessum samningi eða þegar síðari framkvæmd samningsins leiðir til þess að bætur í fyrrnefnda landinu hefði ekki átt að greiða eða aðeins greiða með lægri fjárhæð.

3. Fjárhæðir, sem haldið er eftir samkvæmt 1. eða 2. málsgrein, skal afhenda stofnun þeirri, sem ekki hefði átt að greiða bætur eða hefði átt að greiða lægri bætur.

at sikre en ensartet nordisk anvendelse af denne konvention.

Artikel 28

Ved gennemførelsen af denne konvention skal myndigheder og organer i fornøden udstrækning bistå hinanden. I hvert nordisk land skal der findes et særligt fobindelsesorgan som udpeges af vedkommende myndighed.

Artikel 29

1. Hvis nogen hos et organ i et nordisk land ansøger om en ydelse efter et andet nordisk lands lovgivning, skal organet uden ophold sende ansøgningen til vedkommende organ i det pågældende land. Ansøgning anses indgivet den dag den blev indgivet i det førstnævnte land.

2. Skal en klage eller en anden begæring end den der er nævnt i første stykke, efter lovgivningen i et nordisk land indgives inden en vis frist for at blive taget i betragtning, skal begæringen anses for modtaget i rette tid, hvis den inden fristens udløb er indgivet til et organ i et andet nordisk land. Dette organ skal uden ophold sende begæringen til vedkommende organ.

Artikel 30

1. Har et organ i et nordisk land udbetalt en ydelse under sådanne omstændigheder at der er opstået pligt til at betale tilbage, kan det for meget udbetalte holdes tilbage i en ydelse fra et andet nordisk land i den udstrækning retsreglerne i dette land tillader det.

2. Har et organ i et nordisk land udbetalt forskud på en ydelse inden den endelige afgørelse og viser det sig derefter at modtageren ikke har ret til ydelsen eller har ret til ydelsen med et lavere beløb, kan en tilsvarende ydelse fra et andet nordisk land for det samme tidsrum helt eller delvist holdes tilbage. Det samme gælder når en ydelse udbetales uden at bestemmelserne i denne konvention er iagttaget, eller når en senere andvendelse af konventionen fører til at en ydelse i det førstnævnte land ikke burde være udbetalt eller burde være udbetalt med et lavere beløb.

3. Beløb sem holdes tilbage i medfør af første eller andet stykke, skal sendes til det organ som burde have undladt at udbetale en ydelse eller burde have udbetalt en ydelse med et lavere beløb.

31. gr.

1. Skjal um rétt til meðlags, sem gefið er út í norrænu landi, skal einnig talið gildur grundvöllur fyrirframgreiðslu meðlags í öðru norrænu landi. Ef skjalið geymir ekki úrskurð dómstóls eða annars opinbers stjórnvalds, skal það áritað vottorði um að samkvæmt því sé unnt að innheimta hjá hinum meðlagsskylda í landinu, sem það var gefið út í. sleppt tímanum fyrir fullnaðan 16 ára aldur og tímanum eftir að almennum lífeyrisaldri í búsetu-

2. Ekki er skylt að inna af hendi fyrirframgreiðslu meðlags að því leyti sem hún hefur verið innt af hendi í öðru norrænu landi fyrir sama tíma.

Artikel 31

1. Et dokument om ret til underholdsbidrag der er udstedt i et nordisk land, skal anses som gyldigt grundlag for bidragsforskud også i et andet nordisk land. Består dokumentet ikke i en beslutning af en domstol eller en anden offentlig myndighed, skal dokumentet være forsynet med attestation for at det i det land hvor det er udstedt, kan danne grundlag for inddrivelse hos den bidragsskyldige.

2. Bidragsforskud kan nedsættes i den udstrækning bidragsforskud er udbetalt fra et andet nordisk land for samme tidsrum.

32. gr.

Norrænt land, sem að staðaldri veitir ríkisborgara annars norræns lands framfærslu eða aðra félagslega umönnun að mestu leyti, getur ekki af þeim sökum krafist þess að heimaland styrkþegans taki við honum ef fjölskylduástæður hans, tengsl við búsetulandið eða aðstæður að öðru leyti mæla með því að hann fái að vera þar áfram og alls ekki ef hann hefur fimm síðustu árin verið búsettur í landinu.

Artikel 32

Et nordisk land, som yder vedvarende hjælp til forsørgelse eller anden social bistand til en statsborger i et andet nordisk land, kan ikke af den grund kræve, at den pågældende modtages i hjemlandet, såfremt hans familieforhold, tilknytning til bopælslandet eller omstændighederne i øvrigt taler for, at han bør forblive der, og i alle tilfælde ekki såfremt han de sidste 5 år har haft bopæl i landet.

33. gr.

Þessi samningur veitir ekki rétt til greiðslu grunnlífeyris til nokkurs manns, sem ekki er búsettur í norrænu landi. Samningurinn veitir ekki heldur rétt til öflunar réttinda utan norrænu landanna.

Artikel 33

Denne konvention giver ikke ret til udbetaling af grundpension til den, der ikke har bopæl i et nordisk land. Konventionen giver heller ikke ret til optjening af rettigheder uden for de nordiske lande.

34. gr.

1. Samningur þessi gildir ekki um bætur og iðgjöld vegna tímans fyrir gildistöku hans.

2. Við ákvörðun réttar til bóta samkvæmt þessum samningi skal einnig taka tillit til tímabila trygginga, starfs og búsetu fyrir gildistöku hans.

3. 23. grein þessa samnings skal einnig gilda um lífeyri, sem við gildistöku hans er greiddur samkvæmt 5. grein b í samningnum frá 15. september 1955.

Artikel 34

1. Denne konvention gælder ikke for ydelser og bidrag for tiden før den træder i kraft.

2. Ved afgørelser af retten til ydelser efter denne konvention medregnes også forsikrings-, beskæftigelses- og bopælsperioder inden konventionen trådte i kraft.

3. Artikel 23 i denne konvention finder også anvendelse for pension som ved konventionens ikrafttrædelse udbetales med anvendelse af artikel 5 b) i konventionen af 15. september 1955.

35. gr.

Þessi samningur skal ekki hafa í för með sér lækkun bóta, sem greiddar eru þegar hann tekur gildi.

Artikel 35

Denne konvention medfører ikke nedsættelse af ydelser som løber når konventionen træder i kraft.

36. gr.

1. Vilji eitthvert land segja samningnum upp, skal það tilkynna danska utanríkisráðuneytinu það skriflega, en það skal skýra ríkisstjórnum annarra norrænna landa frá því.

2. Uppsögnin gildir aðeins fyrir það land, sem segir upp, og gildir frá og með byrjun þess almanaksárs, sem hefst að liðnum a. m. k. sex mánuðum frá því að danska utanríkisráðuneytinu barst tilkynning um uppsögnina.

3. Sé samningnum sagt upp, haldast þau réttindi, sem fengist hafa samkvæmt honum.

37. gr.

1. Samning þennan skal fullgilda og skal fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í danska utanríkisráðuneytinu.

2. Samningurinn gengur í gildi fyrsta dag næsta mánaðar eftir að liðnir eru tveir heilir almanaksmánuðir frá því að fullgildingarskjöl allra landanna voru afhent til varðveislu.

38. gr.

Þegar þessi samningur gengur í gildi fellur úr gildi samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar frá 15. september 1955 um félagslegt öryggi ásamt síðari breytingum og viðaukum við hann svo og samningur sömu ríkja frá 6. febrúar 1975 um bætur vegna veikinda, meðgöngu og barnsburðar.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn hinn 5. mars 1981 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku og skulu allir textarnir jafngildir.

Artikel 36

1. Ønsker et land at opsige konventionen skal skriftlig meddelelse herom tilstilles det danske udenrigsministerium, som underretter de øvrige nordiske landes regeringer herom.

2. Opsigelsen gælder alene for det land som har meddelt den og har gyldighed fra begyndelsen af det kalenderår som indtræder mindst 6 måneder efter at det danske udenrigsministerium har modtaget meddelelse om opsigelsen.

3. Opsiges konventionen bevares rettigheder som er erhvervet efter konventionen fortsat.

Artikel 37

1. Denne konvention skal ratificeres og ratifikationsinstrumenterne skal deponeres hos det danske udenrigsministerium.

2. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned som ligger to fulde kalendermåneder efter den dag da samtlige landes ratifikationsinstrumenter er deponeret.

Artikel 38

Når denne konvention træder i kraft ophører konventionen af 15. september 1955 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om social tryghed med senere ændringer og tillæg at gælde tillige med overenskomsten af 6. februar 1975 mellem de nævnte lande om ydelser ved sygdom, svangerskab og fødsel.

Til bekræftelse heraf har undertegnede der er befuldmægtigede af deres regeringer, undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i København den 5. marts 1981 i et eksemplar på det danske, det finske, det islandske, det norske og det svenske sprog, hvilke samtlige tekster har lige gyldighed.

VIÐAUKI
við samning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um félagslegt öryggi.

ÁKVÆÐI UM BEITINGU LÖGGJAFAR EINSTAKRA LANDA

A. DANMÖRK

1. Um 6. gr.

Ákvæðin í 2. og 3. málsgrein 6. greinar hafa ekki

BILAG
til konventionem mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om social tryghed.

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ANVENDELSE AF NATIONAL LOVGIVNING.

A. DANMARK

1. Til artikel 6.

Retten til naturalydelser i Danmark ved sygdom

áhrif á réttinn til aðstoðar í Danmörk vegna veikinda eða barnsfæðingar til handa þeim, sem búsettir eru þar í landi.

2. Um 14. gr.
Ákvæðin um aðstoð vegna veikinda taka ekki til greftrunarstyrks samkvæmt lögum um almennar sjúkratryggingar.

3. Um 18. gr.
Þegar fullnægt er skilyrðunum til þess að fá eftirlifendalífeyri samkvæmt 18. grein, 2. málsgrein, tölulið 3 b, skal búsetutími í öðru norrænu landi jafngilda búsetutíma í Danmörk er meta skal hvort fullnægt sé skilyrðinu um að minnsta kosti eins árs búsetu í Danmörk, eftir að náð er lægra aldursmarkinu til vinnslu lífeyrisréttar á grundvelli búsetutíma. Þetta ákvæði gildir á samsvarandi hátt um danska ríkisborgara.

4. Um 19. gr.
a) Ríkisborgarar annarra norrænna landa skulu eiga rétt á fullum dönskum ellilífeyri samkvæmt ákvæði almannalífeyrislaga um rétt til fulls lífeyris til handa þeim, sem hefur verið búsettur í Danmörk að minnsta kosti tíu ár á því aldursskeiði, sem menn geta áunnið sér rétt til lífeyris á grundvelli búsetutíma, og þar af að minnsta kosti fimm síðustu árin áður en venjulegum lífeyrisaldri er náð. Búsetutími í öðrum norrænum löndum er ekki talinn með þegar ákvörðun er tekin um það, hvort fullan lífeyri megi greiða samkvæmt nefndu ákvæði.

b) Við beitingu 19. greinar, 2. málsgreinar, 3. málsliðs, er við útreikning lífeyris til manns, sem samkvæmt samningnum skal fá lífeyri frá Danmörk, talinn með búsetutími í norrænu löndunum eftir að náð er lægra aldursmarkinu, sem samkvæmt dönsku lífeyrislöggjöfinni er krafist til þess að maður geti áunnið sér rétt til lífeyris á grundvelli búsetutíma.

c) Ákvæðin í 19. grein, 3. málsgrein, taka á tilsvarandi hátt til örorkulífeyris samkvæmt dönsku lögunum um öruorkulífeyri o. fl. með þeim skilyrðum, sem í þeim lögum greinir.

d) Við útreikning á ekkjulífeyri, örorkulífeyri og ellilífeyri samkvæmt danskri löggjöf til þeirra, sem misst hafa maka sinn, miðuðum við búsetutíma hins látna maka í norrænu löndunum, skal fullnægt þeim skilyrðum, sem um það gilda sam-

eller fødsel for den som er bosat i Danmark, påvirkes ikke af bestemmelserne i artikel 6, andet og tredie stykke.

2. Til artikel 14.
Begravelseshjælp efter lov om offentlig sygesikring omfattes ikke af bestemmelserne om naturalydelser ved sygdom.

3. Til artikel 18.
Når betingelserne for at opnå efterladtepension er opfyldt efter artikel 18, andet stykke, nr. 3 b, ligestilles bopælstid i et andet nordisk land med bopælstid i Danmark ved afgørelsen af om betingelsen om mindst et års bopælstid i Danmark efter opnåelsen af den laveste aldersgrænse for indtjening af ret til pension på grundlag af bopælstid er opfyldt. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse for danske statsborgere.

4. Til artikel 19.
a) Statsborgere fra de andre nordiske lande har ret til fuld dansk alderspension efter bestemmelserne i folkepensionsloven om ret til fuld pension for den som har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år indenfor de aldersgrænser der gælder for optjening af ret til pension på grundlag af bopælstid, heraf mindst 5 år umiddelbart før den normale pensionsalder. Bopælstid i de øvrige nordiske lande medregnes ikke ved afgørelsen af om fuld pension kan ydes efter den nævnte bestemmelse.

b) Ved anvendelsen af artikel 19, andet stykke, tredje punktum medregnes bopælstid i de nordiske lande efter opnåelse af den laveste aldersgrænse i dansk pensionslovgivning for optjening af ret til pension på grundlag af bopælstid ved beregning af pension til en person, som efter konventionen skal have pension fra Danmark.

c) Bestemmelserne i artikel 19, tredje stykke, finder tilsvarende anvendelse på invalidepension efter den danske lov om invalidepension m. v. på de betingelser, der er angivet i denne lov.

d) Ved beregningen af enkepension, invalidepension og folkepension efter dansk lovgivning til den hvis ægtefælle er afgået ved døden, på grundlag af den afdøde ægtefælles bopælstid i de nordiske lande, skal betingelserne herfor efter inval-

kvæmt örorkulífeyrislögum, ekkjulífeyrislögum og almannalífeyrislögum. Við útreikning búsetutíma frá því er lífeyrisgreiðslur hefjast þar til lífeyrisaldri, sem gildir í búsetulandinu, er náð er lagður til grundvallar aldur eftirlifandi maka, þegar réttur til lífeyris stofnast.

5. Um 20. gr.

a) Norrænn ríkisborgari, sem er búsettur í öðru norrænu landi en Danmörk, getur ekki samkvæmt 20. gr., 1. málsgrein, fengið danskan ellilífeyri fyrir aldursmörk eða undanþágu frá aldursskilyrðum vegna atvinnuleysis eða álíka skorts á möguleika til atvinnu.

b) Einstæð kona, sem er orðin 62 ára, fær ellilífeyri frá Danmörk samkvæmt 20. grein, 2. málsgrein, umfram þriggja ára tímann eftir flutning samkvæmt 3. málsgrein greinarinnar svo lengi sem lífeyrisþeginn hefur ekki náð almennum lífeyrisaldri í búsetulandinu.

c) Að því er tekur til manna, sem með undanþágu frá aldursskilyrðum fá ellilífeyri fyrir aldursmörk frá Danmörk eftir flutning til annars norræns lands fyrir 1. janúar 1978, veitist lífeyririnn umfram þriggja ára tímabilið eftir flutninginn samkvæmt 20. grein, 3. málsgrein, þar til lífeyrisþeginn hefur náð almennum lífeyrisaldri í búsetulandinu.

6. Um 21. gr.

Við beitingu 21. greinar skulu þeir aðilar að viðbótarlífeyrissjóði vinnumarkaðarins, sem greiddur hefur verið fyrir á einu almanaksári sá fjöldi iðgjaldagreiðslna, sem krafist er til þess að ná fullum réttindum, teljast hafa lokið heils árs tryggingartíma. Þeir aðilar, sem greiddar hafa verið fyrir færri iðgjaldagreiðslur, skulu teljast hafa lokið tryggingartíma, er nemi svo miklum hluta árs sem svarar til hlutfallsins milli fjölda greiddra iðgjaldagreiðslna og þess fjölda, sem krafist er til þess að ná fullum réttindum.

ide-, enke- og folkepensionsloven være opfyldt. Ved beregning af bopælstid fra det tidspunkt hvor pensionen begynder, og frem til den pensionsalder der gælder i bopælslandet, lægges den efterlevende ægtefælles alder ved pensionstilfældets indtræden til grund.

5. Til artikel 20.

a) Nordiske statsborgere som har bopæl i et andet nordisk land end Danmark kan ikke efter artikel 20, første stykke, opnå dansk førtidig folkepension ved dispensation fra aldersbetingelserne på grund af arbejdsløshed eller lignende manglende mulighed for beskæftigelse.

b) Til enlige kvinder som er fyldt 62 år, ydes folkepension fra Danmark efter artikel 20, andet stykke, udover 3-årsfristen fra flytningen efter artiklens tredje stykke, sålænge pensionsmodtageren ikke har opnået den almindelige pensionsalder i bopælslandet.

c) Til personer som ved dispensation fra aldersbetingelserne modtager førtidig folkepension fra Danmark efter flytning til et andet nordisk land inden den 1. januar 1978, ydes pensionen ud over 3-årsfristen fra flytningen efter artikel 20, tredje stykke, sålænge pensionsmodtageren ikke har opnået den almindelige pensionsalder i bopælslandet.

6. Til artikel 21.

Ved anvendelsen af artikel 21 skal medlemmer af Arbejdsmarkedets Tillægspension for hvem der i et kalenderår er indbetalt det antal bidrag som kræves for at opnå fuld anciennitet, anses for at have tilbagelagt en forsikringsperiode på et helt år. Medlemmer for hvem der er indbetalt et mindre antal bidrag, anses for at have tilbagelagt en forsikringsperiode på så stor en del af et år som svarer til forholdet mellem antallet af indbetalte bidrag og det antal som kræves for at opnå fuld anciennitet.

B. FINNLAND.

1. Um 5. gr.

Við ákvörðun réttar til dagpeninga vegna barnsfæðingar samkvæmt finnskri löggjöf skal einnig taka tillit til dagpeninga, sem samkvæmt löggjöf annars norræns lands eru greiddir hinu foreldrinu vegna sömu barnsfæðingar eða ættleiðingar.

B. FINLAND.

1. Til artikel 5.

Ved fastsættelse af retten til dagpenge ved fødsel efter lovgivningen i Finland skal der tages hensyn til tilsvarende dagpenge som ydes efter lovgivningen i et andet nordisk land på grundlag af samme forældreforhold til den anden af forældrene.

2. Um 18.—20. gr.

a) Þegar grunnlífeyrir er veittur manni, sem er búsettur í öðru norrænu landi en Finnlandi, skal lífeyririnn og viðbótargreiðslur honum tengdar reiknast eftir þeim reglum, sem gilda fyrir lífeyrisþega búsetta í sveitarfélagi, sem er í lægsta bótaflokki, sem um ræðir í 27. grein almannalífeyrislaganna.

b) Við ákvörðun réttar til húsnæðisstyrkja samkvæmt lögum um húsnæðisstyrki til lífeyrisþega skal einungis taka tillit til húsnæðiskostnaðar í Finnlandi.

c) Við beitingu 18. greinar skal litið á atvinnuleysislífeyri samkvæmt 20. og 22. grein C í almannalífeyrislögunum sem örorkulífeyri.

d) Ákvæðin í 20. grein taka ekki til atvinnuleysislífeyris samkvæmt 20. og 22. grein almannalífeyrislaganna.

3. Um 21. grein.

Við beitingu 21. greinar skal þeim, sem hefur verið tryggður samkvæmt lögunum um lífeyri til launþega í skammtíma störfum, reiknaður tryggingartími, er sé einn mánuður fyrir hvern almanaksmánuð, sem iðgjald hefur verið greitt til lífeyrissjóðsins hans vegna.

C. ÍSLAND

1. Um 18.—20. gr.

Þegar dvalartíminn, sem nefndur er í 18. grein, 2. málsgrein, er liðinn og ákvarða skal tryggingartíma á Íslandi, skal búsetutími í öðru norrænu landi jafngilda búsetutíma þar. Þetta á við hvort sem sá, sem sest að á Íslandi, er ríkisborgari Íslands eða annars norræns lands. Um íslenska ríkisborgara, sem taka sér búsetu á Íslandi, skal það gilda að þegar þeir hafa náð þeim lífeyrisaldri, sem þar gildir, skal búsetutími í öðru norrænu landi jafngilda búsetutíma á Íslandi, án þess að krafist sé þess lágmarksbúsetutíma sem nefndur er í 18. grein, 2. málsgrein.

2. Um 19. gr.

Við beitingu 19. greinar skulu greiðslur vegna barna til elli- og örorkulífeyrisþega samkvæmt 14. grein almannatryggingalaga reiknast sem full fjárhæð án tillits til búsetutíma.

3. Um 21. gr.

Við beitingu 21. greinar skulu félagar íslenskra lífeyrissjóða, sem stofnaðir eru samkvæmt lögum

2. Til artiklerne 18—20.

a) Ved ydelse af grundpension til den som har bopæl i et andet nordisk land end Finland, skal pensionen og dertil hørende tillæg beregnes efter de regler som gælder for pensionsmodtagere bosat i en kommune der tilhører den billigste kommunegruppe som er omhandlet i § 27 i folkepensionsloven.

b) Ved fastsættelse af retten til boligydelse efter loven om boligydelse for pensionsmodtagere skal alene boligudgifter i Finland tages i betragtning.

c) Arbejdsløshedspension efter §§ 20 og 22 i folkepensionsloven anses som invalidepension ved anvendelse af artikel 18.

d) Bestemmelserne i artikel 20 finder ikke anvendelse på arbejdsløshedspension efter §§ 20 og 22 i folkepensionsloven.

3. Til artikel 21.

Ved anvendelsen af artikel 21 skal den som har været forsikret efter lov om pension for arbejdstagere i kortvarige arbejdsforhold, tilgoderegnes en forsikringsperiode på en måned for hver kalendermåned for hvilken der er indbetalt bidrag for ham til arbejdspensionskassen.

C. ISLAND.

1. Til artiklerne 18—20.

Når den opholdstid der er angivet i andet stykke i artikel 18, er tilbagelagt skal bopælstid i et andet nordisk land ved bestemmelse af forsikringstid sidestilles med bopælstid i Island. Dette gælder hvadenten den der bosætter sig i Island, er islandsk statsborger eller statsborger i et andet nordisk land. For islandske statsborgere, som bosætter sig i Island, sidestilles bopælstid i et andet nordisk land med bopælstid i Island, når de har opnået den gældende pensionsalder, selv om det krav om bopælstid, der er angivet i andet stykke i artikel 18, ikke er opfyldt.

2. Til artikel 19.

Ved anvendelsen af artikel 19 skal børnetillæg til alder- og invalidepensionister efter bestemmelserne i den islandske folkeforsikringslov artikel 14 ydes med uafkortet beløb uanset bopælstidens længde.

3. Til artikel 21.

Ved anvendelsen af artikel 21 skal medlemmer af islandske pensionskasser som er oprettet i hen-

eða viðurkenndir af fjármálaráðuneytinu, taldir hafa lokið heils árs tryggingartímabili ef fyrir þá hafa á einu almanaksári verið greidd iðgjöld, er nema a. m. k. 10% af sex mánaða-launum samkvæmt þeim launataxta, sem dagpeningagreiðslur atvinnuleysistrygginga miðast við.

4. Um 22. gr.

Við útreikning lífeyris samkvæmt lögum um eftirlaun til aldraðra skal viðbótarlífeyrir frá öðru norrænu landi dragast frá á sama hátt og lífeyrir frá íslenskum lífeyrissjóði.

D. NOREGUR

1. Um 5. gr.

Við ákvörðun réttar foreldris til fæðingarstyrks samkvæmt norskri löggjöf skal taka tillit til dagpeninga, sem hitt foreldrið fær samkvæmt löggjöf annars norræns lands.

2. Um 6. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 6. greinar skulu ríkisborgarar Danmerkur, Finnlands, Íslands og Svíþjóðar, sem eru í skiprúmi á norsku skipi í utanlandssiglingum, því aðeins falla undir lögin um lífeyristryggingar sjómanna að þeir séu raunverulega búsettir í Noregi.

3. Um 10. gr.

Ákvæði almannatryggingalaganna um að iðgjöld vinnuveitenda vegna bóta til erlends ríkisborgara vegna starfa erlendis skuli því aðeins greidd að hann sé búsettur í Noregi eða í skiprúmi á norsku skipi í utanlandssiglingum á ekki við í sambandi við beitingu 7. og 8. greinar.

4. Um 12.—17. gr.

Ákvæðin í 12.—17. grein gilda ekki um bætur samkvæmt 12. kafla almannatryggingalaganna til foreldra sem ógiftir eru, fráskildir eða skildir að borði og sæng.

5. Um 18.—20. gr.

Þegar fullnaður er sá búsetutími, sem nefndur er í 18. grein, 2. málsgrein, og ákvarða skal tryggingartíma í Noregi skal búsetutími í öðru norrænu landi jafngilda búsetutíma í Noregi. Þetta gildir bæði fyrir norska ríkisborgara, sem setjast að í Noregi, og ríkisborgara annarra norrænna landa. Um norska ríkisborgara, sem taka sér búsetu í

hold til lov eller godkendt af finansministeriet, anses for at have tilbagelagt en forsikringsperiode på et helt år såfremt der for dem i løbet af et kalenderår er indbetalt bidrag som svarer til mindst 10 procent af 6 månedslønninger efter den løntarif der er bestemmende for arbejdsløshedsforsikringens dagpengesatser.

4. Til artikel 22.

Ved beregning af pension efter lov om pension til ældre skal tillægspension fra et andet nordisk land fradrages på samme måde som pension fra en islandsk pensionskasse.

D. NORGE.

1. Til artikel 5.

Ved fastsættelsen af den ene af forældrenes ret til dagpenge ved fødsel efter norsk lovgivning skal der tages hensyn til dagpenge, der ydes til den anden af forældrene efter et andet nordisk lands lovgivning.

2. Til artikel 6.

Uanset bestemmelsen i artikel 6 skal statsborgere fra Danmark, Finland, Island og Sverige, som er ansat på et norsk skib i udenrigsfart, kun omfattes af loven om pensionsforsikring for sømænd hvis de faktisk er bosat i Norge.

3. Til artikel 10.

Bestemmelsen i lov om folketrygd om at arbejdsgiverafgift kun skal betales for godtgørelse til en udenlandsk statsborger for arbejde udført i udlandet hvis denne er bosat i Norge eller ansat på norsk skib i udenrigsfart, gælder ikke ved anvendelse af artiklerne 7 og 8.

4. Til artiklerne 12—17.

Bestemmelserne i artiklerne 12—17 gælder ikke for ydelser til ugifte, fraskilte eller fraseparerede forsørgere i henhold til kapitel 12 i lov om folketrygd.

5. Til artiklerne 18—20.

Når en sådan bopælstid som angivet i artikel 18, andet stykke, er gået, skal bopælstid i et andet nordisk land ligestilles med bopælstid i Norge ved fastsættelse af forsikringstid der. Dette gælder uanset om den som bosætter sig i Norge er norsk statsborger eller statsborger fra et andet nordisk land. For norske statsborgere, som bosætter sig i

Noregi, skal það gilda, að þegar þeir hafa náð þeim lífeyrisaldri, sem þar gildir, skal búsetutími í öðru norrænu landi jafngilda búsetutíma í Noregi, án þess að krafist sé þess lágmarksbúsetutíma, sem nefndur er í 18. grein, 2. málsgrein.

6. Um 19. gr.

a) Eftirtaldar bætur frá almannatryggingunum skulu greiddar með fullri fjárhæð án tillits til búsetutíma:

1. Greiðslur vegna barna, sem fylgja lífeyri frá almannatryggingum.
2. Grunnstyrkur samkvæmt almannatryggingalögum, grein 8—2, fyrstu málsgrein a).
3. Hjálparstyrkur samkvæmt almannatryggingalögum, grein 8—2, fyrstu málsgrein b).
4. Styrkur til barnagæslu samkvæmt almannatryggingalögum, grein 10—2.

b) Við beitingu 19. greinar, 2. málsgreinar, skal sem búsetutími einnig reiknast það almanaksár, sem hlutaðeigandi nær 67, 68 eða 69 ára aldri og hefur áunnið sér stig til lífeyrisréttinda.

c) Barnalífeyrir, sem greiðist með fyrsta barni þegar báðir foreldrarnir eru látnir og nemur sömu fjárhæð og eftirlifendalífeyrir til þess foreldranna, sem í því tilfelli hefði fengið hærri þess konar lífeyri, reiknast eftir reglunum í 19. grein, 1. málsgrein, sbr. 2.—4. málsgrein.

7. Um 20. gr.

a) Uppbót á bætur frá almannatryggingunum samkvæmt lögum frá 19. desember 1969 greiðist einungis þeim, sem búsettir eru í Noregi.

b) Grunnstyrkur, hjálparstyrkur og styrkur til barnagæslu greiðist norrænum ríkisborgurum, sem búsettir eru í öðru norrænu landi en Noregi, einungis að því marki, sem leiðir af norskri löggjöf.

8. Um 21.—23. gr.

Að því er tekur til viðbótarlífeyris til norrænna ríkisborgara skal dvöl eða búseta í öðru norrænu landi jafngilda dvöl eða búsetu í Noregi.

E. SVÍÞJÓÐ

1. Um 5. gr.

Við ákvörðun réttar foreldris til foreldrapeninga samkvæmt sænskri löggjöf skulu dagpeningar vegna barnsburðar eða ættleiðingar samkvæmt löggjöf annars norræns lands frá-

Norge, sidestilles bopælstid i et andet nordisk land med bopælstid i Norge, når de har opnået den gældende pensionsalder, selv om det krav om bopælstid, der er angivet i andet stykke i artikel 18, ikke er opfyldt.

6. Til artikel 19.

a) Følgende ydelser fra folketrygden skal ikke nedsættes på grundlag af bopælstid:

1. Børnetillæg til pension fra folketrygden.
2. Grundydelse efter lov om folketrygd § 8—2, første stykke, litra a.
3. Hjælpeydelse efter lov om folketrygd, § 8—2, første stykke, litra b.
4. Bidrag til børnepasning efter lov om folketrygd § 10—2.

b) Ved anvendelse af artikel 19, andet stykke, medregnes også som bopælstid kalenderår hvori vedkommende fylder 67, 68 eller 69 år og har optjent pensionspoints.

c) Børnepension som ydes til det første barn når begge forældre er afgået ved døden, og som udgør samme beløb som efterladtepension til den af forældrene som i givet fald ville have fået den største af en sådan pension, beregnes efter reglerne i artikel 19, første stykke, sammenholdt med andet til fjerde stykke.

7. Til artikel 20.

a) Kompensationstillæg til ydelser fra folketrygden efter lov af 19. december 1969 udbetales kun til personer, der er bosat i Norge.

b) Grundydelse, hjælpeydelse og bidrag til børnepasning ydes kun til en nordisk statsborger, der er bosat i et andet nordisk land end Norge, i det omfang dette følger af norsk lovgivning.

8. Til artikel 21—23.

For så vidt angår ret til tillægspension for en nordisk statsborger skal ophold eller bopæl i et andet nordisk land ligestilles med ophold eller bopæl i Norge.

E. SVERIGE.

1. Til artikel 5.

Ved fastsættelse af forældres ret til forældrepenge efter svensk lovgivning skal dagpenge i anledning af forældreforhold efter et andet nordisk lands lovgivning fradrages på samme måde som

dregnir á sama hátt og foreldrapeningar til hins foreldrisins.

2. Um 6. gr.

a) Sá, sem samkvæmt ákvæðum 6. greinar, 2. málsgreinar, skal falla undir sænska löggjöf um foreldrapeninga vegna atvinnu á sænsku skipi, skal eiga rétt á foreldrapeningum, jafnvel þótt barnið sé búsett í öðru norrænu landi en Svíþjóð.

b) Ákvæði 6. greinar hafa ekki áhrif á þann rétt til sjúkrahjálpar, sem maður á rétt á vegna innritunar á sænska sjómannaskrá.

3. Um 7. gr.

Sá, sem samkvæmt ákvæðum 7. greinar skal falla undir sænska löggjöf um foreldrapeninga, án þess að vera búsettur í Svíþjóð, skal eiga rétt á slíkum styrk jafnvel vegna barns, sem búsett er í sama landi og hinn tryggði sem í hlut á.

4. Um 12. gr.

Foreldrapeningar samkvæmt sænskri löggjöf, sem ekki eru hærri en hið tryggða lágmark, skulu greiddir ef innflytjandanum hefur við fæðingu barnsins eða áætlaðan fæðingartíma þess verið tryggð aðstoð í norrænum löndum samanlagt a. m. k. 180 undanfarandi daga.

5. Um 15. gr.

Aðstoð samkvæmt 15. grein skal, að því er Svíþjóð varðar, veitt öllum þeim, sem sænska sjúkratryggingin tekur ekki til vegna tengsla þeirra við sendiráð eða ræðisskrifstofu norræns lands í Svíþjóð.

6. Um 18. gr.

Við beitingu 18. greinar skal litið á lífeyri fyrir aldursmörk samkvæmt sænskri löggjöf sem örorkulífeyri.

7. Um 19. gr.

a) Ákvæðin í 19. grein taka ekki til norrænna ríkisborgara, sem búsettir eru í Svíþjóð og fullnægja skilyrðum sænskrar löggjafar fyrir rétti til sænsks almannalífeyris.

b) Viðbótargreiðslur vegna barna til almannalífeyrisþega, styrkur til aðhlynningar og styrkir vegna örorku, sem ekki eru veittir sem uppbót á almannalífeyri, greiðast með fullri fjárhæð án tillits til búsetutíma.

forældrepenge som udbetales til den anden af forældrene.

2. Til artikel 6.

a) Den som efter bestemmelserne i artikel 6, andet stykke, skal omfattes af svensk lovgivning om forældrepenge på grundlag af ansættelse på svensk skib skal kunne modtage forældrepenge også for børn, der er bosat i et andet nordisk land end Sverige.

b) Retten til naturalydelser ved sygdom som tilkommer den, som er indskrevet i det svenske sømandsregister, påvirkes ikke af reglerne i artikel 6.

3. Til artikel 7.

Den som efter bestemmelserne i artikel 7 omfattes af svensk lovgivning om forældrepenge uden at være bosat i Sverige, skal kunne modtage disse også for børn, der er bosat i samme land som den forsikrede person selv.

4. Til artikel 12.

Forældrepenge efter svensk lovgivning som ikke overstiger garantiniveauet, skal udbetales hvis den tilflyttede umiddelbart inden barnets fødsel eller det beregnede tidspunkt for denne har haft ret til naturalydelser i de nordiske lande i sammenlagt mindst 180 dage.

5. Til artikel 15.

Naturalydelser efter artikel 15 skal for Sveriges vedkommende ydes til alle personer som ikke omfattes af den svenske sygeforsikring på grund af deres tilknytning til et nordisk lands ambassade eller konsulat i Sverige.

6. Til artikel 18.

Førtidspension efter svensk lovgivning skal ved anvendelse af artikel 18 anses som invalidepension.

7. Til artikel 19.

a) Bestemmelserne i artikel 19 anvendes ikke med hensyn til nordiske statsborgere som er bosat i Sverige og som opfylder den svenske lovgivnings betingelser for ret til svensk grundpension.

b) Børnetillæg til grundpension, plejebidrag samt invaliditetsydelse (som ikke udbetales som tillæg til grundpension) ydes med det fulde beløb uanset bopælstid.

8. Um 20. gr.

Ekki er unnt með skírskotun til 20. greinar að greiða norrænum ríkisborgara, sem er búsettur í öðru norrænu landi en Svíþjóð, ellilífeyri áður en náð er almennum lífeyrisaldri, sem gildir í Svíþjóð, styrk til aðhlynningar, eða þess konar bætur vegna örorku, sem ekki eru viðauki við almannalífeyri.

9. Um 21. gr.

21. grein á ekki við um rétt til sjómannalífeyris samkvæmt sænskri löggjöf.

8. Til artikel 20.

Til nordiske statsborgere som er bosat i et andet nordisk land end Sverige, kan der ikke under henvisning til artikel 20 udbetales alderspension for tiden før den almindeligt gældende pensionsalder i Sverige, plejeydelser eller en invaliditetsydelse, som ikke udbetales som tillæg til en grundpension.

9. Til artikel 21.

Artikel 21 kan ikke anvendes for sømandspension efter svensk lovgivning.

Nr. 17 10. júlí 1981

AUGLÝSING

um aðild að alþjóðasamningi um varnir gegn töku gísla.

Hinn 6. júlí 1981 var aðalframkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna afhent aðildarskjal Íslands vegna alþjóðasamnings um varnir gegn töku gísla sem samþykktur var á allsherjarþingi Sameinuðu þjóðanna 17. desember 1979 og lagður fram til undirritunar í New York 18. desember 1979. Alþingi hafði með ályktun samþykktri 18. maí 1981 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn. Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 10. júlí 1981

Ólafur Jóhannesson.

Hörður Helgason.